

VAPUR

VY - 16
Roman - 4

Yalnızlık Turuncusu, Mustafa Erdiken

© 2025, Vapur Yayınları

Editör: Ebru Özden

Kapak tasarımı: Sertaç Altuntepe

Sayfa tasarımı: Lügat Art

1. basım: Nisan 2025, İstanbul

ISBN: 978-625-95652-5-5

Baskı: Vizyon Basımevi Kağıtçılık Matbaacılık ve Yayıncılık Sanayi Ticaret Ltd. Şti.
Beylikdüzü O.S.B. Mah. Orkide Cad. No:1/Z
Beylikdüzü/ İstanbul
Sertifika No: 52098

Vapur Yayınları™, Lügat Art Yayıncılık Ajans Hizmetleri Ticaret Ltd. Şti.
markasıdır. Bu kitabın tüm hakları saklıdır. Tanıtım amaçlı kısa alıntılar
dışında çoğaltılamaz.

Lügat Art Yayıncılık Ajans Hizmetleri Ticaret Ltd. Şti.
Osmanağa Mah. Osmancık Sk. No: 3 İç Kapı No: 22
Kadıköy/ İstanbul
Sertifika No: 77061

Mustafa Erdiken

Yalnızlık Turuncusu

VAPUR

Mustafa Erdiken, 1979 yılında Eskişehir’de doğdu. Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü’nde Antikçağ Festivalleri üzerine yaptığı çalışma (Klasik Arkeoloji ABD) ile Yüksek Lisansını tamamladı. Edebiyat Turizmi konusunda gerçekleştirdiği araştırma (Turizm İşletmeciliği ABD) ile 2022 yılında doktora derecesi aldı.

Yayımlanmış iki şiir kitabı bulunmaktadır: *Evcil Göçebe - Dolaşık Şiirler* (Klaros Yay, 2023), *Akan Bir Nehirden Portreler - Minör Şiirler* (Orlando Art, 2024).

Bu kitapta yazarın yazım şekline sadık kalınmıştır.

*Bu da siskam yürek hotozum
İi lsuzum turuncuma tebelles*

*u da umarsız tutkulara fayrap
Ortaağ hayatımın romanı*

Metin Elođlu

“Aranıyor! Aranıyor! Allen Ginsberg’in Kuşbeyin şiirini güncelleyecek genç şair adayları aranıyor!” Gündüz uğradığım mekânların hepsinde aynı ilanı görüyör, Cumartesi gecesinin yoluna saparken de söylenip duruyorum:

Bir şiiri güncellemek mi? Bu da yeni çıktı galiba? Yok daha neler! Yerel bir dergi kalkışmış bu işe. Üstelik malzeme bol! Televizyon kanalları, internet, sossal medya derken kuşbeyinlik epey döküntü toplanabilirmiş.

Derginin en sevdiğim yanı ücretsiz dağıtılması, sayfalarından katladığım uçakların da çok güzel uçuyor olması. Şehrin biraz uzağında, belediye otobüsüyle gidip geldiğim işyerimde her çeşit kâğıdı denedikten sonra bu sonuca vardım. Yıllardır şu gecelere delice para saçmasam, işe gidip gelmeye bir Mercedes, olmadı bir Audi alırdım almasına da yaşantımın hızı o dört tekerleğin gösteriş hızından daha keyifli geliyordu bana.

Uçaklardan söz ediyordum sahi. Başarılı bir uçuş yapanları kanatlarından katlayıp bir kutuda biriktiriyor, çakılanları buruşturup öğle arasında bahçedeki geri dönüşüm variline fırlatmaca oynuyordum. İş arkadaşlarım, okudukları kişisel gelişim kitaplarını birbirlerine ballandıra ballandıra anlatıyor, oyalanmak için neden benim de kitap okumadığımı soruyorlardı. Bugüne kadar kitaba kırk para vermemiş biri olarak onlara kulak asmaktansa örgüye başlamak daha yerindeydi!

Ufukta alkol sığınaklarının parıltıları belirir belirmez hiç düşünmeksizin B/B Bar’a yöneldim. Bu barın adı hakkında türlü söylentiler vardı. Akademisyenlik dahil hiçbir işte dikiş tutturamamış, hayatın bir güzel silkelediği, sonunda pederinden miras kalan zeytinliği satıp burayı açmış işyeri sahibinin kızları Burcu ile Burçak’ın ilk harfleri

en olası seçenektir. Söylentilerden biri de herifin gençliğinde hayran olduğu Bridget Bardot adında bir sinema aktrisiydi. Kimileriye “BB Bardayım,” demenin afili durduğunu ileri sürerdi. Neyse ne! Sonuçta burası Cumartesi gecelerine akışın ilk durağıydı.

Hafta sonları önce bir restoranda bol donanımlı, alabildiğinde havallı bir kahvaltı ile güne başlardım. Üstüne bir kafede cortado yudumlar, akşama doğru başka bir restoranda en pahalısından mideye bir kayıntı çakar, B/B’de bir birayla soluklandıktan sonra üç dört barda turlardım.

İçeri dalınca tanıdık birileri var mı yok mu bakınmaksızın doğrudan bara oturdum, biramı beni beklerken buldum. Barmene, “Süper adamsın yahu,” diyemeden “Kuşbeyin” ilanının buraya da asıldığını görünce dayanamadım, “Nedir bu şiir olayı Halil! Dikkate alan var mı bu saçmalığı,” diye sordum. Olmaz mı! Bir haftada kendilerine dört sünük şiir gelmiş. Konu ilgimi çekmese de ortalık sakinken Halil’le bu muhabbeti sürdürdüm.

“Neden interneti, sossal medyayı kullanmıyor peki bunlar?”

“O zaman işin içinden çıkamazlar. Düşünsene her yerden yüzlerce bol soslu şiir gelir.”

“Dediğin doğru. Yine de bu işten bir halt anlamadım.”

“Gençliğin içine girdiği bunalımdan silkelenmesini umuyorlarmış bu işle.”

“Ne bunalımı be! Bunlar can sıkıntısından cozmuş tipler.”

“Boş oturma istersen. Al kâğıt kalem vereyim. Sen de biraz kuşbeyinle!”

Beni alaya almak için söylediğini sandım. Adam üşenmedi, gidip kâğıt kalem getirdi. Uçak katlama görevim bittiğine göre “Belki bir şeyler karalayabilirim,” diye düşündüm ama ne yazacağıma ilişkin bir fikrim yoktu. İşyerindeki evraklara çiziktirdiğim tek tük notun, birkaç dilekçenin altına çıktığım imzanın dışında uzun süredir elime kalem almamış, bomboş bir kâğıda tek satır yazı yazmamıştım.

“Dostum, Erkan nerelerdesin? Bir sorun yoktur umarım.” Olamaz! O mu? Oldu bile! “Yok Yaşar Abi yok! Bu aralar uzun boylu takılmıyorum.” Tamamen yalan da olsa, doğru olmadığını söyleyemem. Doğrusu şu: Bu aralar senin mekânlara takılmıyorum.